

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Szegesdi Judit ügyvéd (7100 Szekszárd, Tinódi u. 9.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a dr. Gácsi Zoltán ügyvéd (7100 Szekszárd, Mikes u. 9-11.) által képviselt **I. rendű alperes** (I. rendű alpers címe) I. r. és a Kántor Zoltán felszámolóbiztos által képviselt **II. rendű alpers neve** (II. rendű alperes címe) II. r. alperesek ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Tolna Megyei Bíróság 17.G.40.077/2006/14. számú ítélete ellen az I. r. alperes 15. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi az I. r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 303.000 (háromszázháromezer) forint perköltséget, és az állami adóhatóság felhívására 606.000 (hatszázhatezer) forint illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a II. r. alperes az I. r. alperessel kötött generálkivitelezői vállalkozási szerződés teljesítése körében 2005. november 30-án alvállalkozási szerződés kötött a felperessel két darab hidraulikus hajtású felvonó gyártására, szállítására, szerelésére és üzembe helyezésére 9.700.000 forint + ÁFA vállalkozói díj ellenében. A felvonókat a felperes az építés helyszínére szállítással 2005. december 20-ára, illetve 2006. február 20-ára vállalta elkészíteni azzal, hogy a felvonók helyszíni szerelésére a II. r. alperes 2006. január 30-ától biztosítja a munkaterületet. A felvonók üzembe helyezésének határideje 2006. március 15-e volt.

A vállalkozói díj megfizetését a II. r. alperes három részszámla alapján, átutalással vállalta. Az első 4.000.000 forint + ÁFA összegű részszámla teljesítési határideje 2005. december 30-a volt, a második felvonó helyszínre szállításakor kibocsátott 4.000.000 forint + ÁFA összegű díjrész kiegyenlítését 2006. február 20-ára vállalta a II. r. alperes, míg a helyszíni szerelés után 1.700.000 forint + ÁFA díj megfizetését a sikeres üzembe helyezést követő 15 napon belül. Késedelmes teljesítésük esetére a felek napi 20.000 forint kötbért kötöttek ki.

A felperes az első felvonót 2005. december 20-ára, a másodikat 2006. február 20-ára leszállította Sz.-ra. A munkaterületet a II. r. alperes nem biztosította, ezért a felperes a felvonókat a Sz. Bt. (Sz.Bt. címe) telepén darabonként 9.500 forint + ÁFA/hó tárolási díj ellenében tárolta. A felperes a Sz. Bt. részére 2006. december 18-án összesen 228.000 forint tárolási díjat fizetett meg.

A II. r. alperes 2005. december 22-én az I. r. alperessel szemben fennálló vállalkozói díj követeléséből 9.700.000 forint + ÁFA összeget a felperesre engedményezett azzal, hogy a felperes az őt megillető vállalkozói díjat a 2005. november 30-án kötött alvállalkozói szerződés 9. pontjában meghatározott fizetési határidőkre figyelemmel a II. r. alperessel szemben kibocsátott számlákkal érvényesíti, a számlákat a II. r. alperes mennyiségi és minőségi átvétel után igazolja, majd az I. r. alperes a II. r. alperesnek járó vállalkozói díj terhére közvetlenül fizeti ki.

Az alperesek 2006. január 19-én 1.000.000 forintot fizettek a felperesnek, amit ő 400.000 forint erejéig 2005. december 1-től 2006. január 19.-ig terjedő 20 napi késedelemre kötbérként elszámolt. Az alperesek 2006. március 21-én az első részszámla kifizetését 2006. március 28-áig, a második részszámla kiegyenlítését 2006. április 5-éig írásban vállalták. 2006. április 11-én 2.000.000 forintot fizettek meg a felperesnek, aki ebből 1.160.000 forintot a 2006. január 20-tól március 18.-ig fennállt 58 napi késedelemre 480.000 forintot, a 2006. március 18-tól 2006. április 11-ig fennállt késedelemre kötbérként elszámolt.

Az alperesek 2006. június 23-án írásban ismerték el a felperes teljesítését és kötelezettséget vállaltak, hogy a 8.000.000 forint + ÁFA összegű tartozásukból még ki nem egyenlített részt a legrövidebb időn belül teljesítik, elismerve, hogy a szerelésre alkalmas munkaterületet nem tudták biztosítani vállalták, hogy a felvonó raktározásának költségét viselik.

A felperes módosított keresetében az alpereseket 9.068.000 forint és 8.840.000 forint után 2006. április 12.-től a kifizetésig napi 20.000 forint kamattal, 228.000 forint után 2006. december 19.-től a kifizetésig a Ptk. 301/A. § szerinti kamattal egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni. Arra az esetre, ha a bíróság az alperesek egyetemleges marasztalására nem lát lehetőséget, a II. r. alperest a mögöttes felelősség fenntartása mellett kérte kötelezni.

Az I. r. alperes a keresetet 7.340.000 forintot meghaladó részében kérte elutasítani. Arra hivatkozott, hogy a felperes a vállalkozási szerződést hibásan teljesítette, majd kifogásolta, hogy a felvonók a 3/2003.(I.25.) BM-GKM-KvVM együttes rendelet 3. §-a szerinti megfelelőségi igazolással és magyar nyelvű gépkönyvvvel nem rendelkeznek. A II. r. alperes részéről a felperes teljesítésének mennyiségi és minőségi átvétele nem történt meg.

A II. r. alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének részben helyt adott. Kötelezte az I. r. alperest - amennyiben az I. r. alperestől behajthatatlan, a II. r. alperest -, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 8.840.000 forintot, és 2006. április 12.-től a kifizetésig napi 20.000 forint kötbért, továbbá 450.000 forint perköltséget. Kötelezte a bíróság az alpereseket arra is, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 228.000 forintot és annak 2006. december 19. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegű kamatát. Ezen túlmenően a keresetet elutasította. Az ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az engedményezés napjától, 2005. december 22-től az I. r. alperes már csak a felperesnek, mint engedményesnek teljesíthetett az engedményezett összeg erejéig, illetve ettől kezdve a felperes a Ptk. 332. § (1) bekezdésére tekintettel a vállalkozói díjat a tartozást átvállaló I. r. alperestől követelhetette. Kötelezettként az I. r. alperes nem érvényesíthetett olyan kifogást a perben, ami nem a közte és az engedményező II. r. alperes közötti, hanem az engedményező II. r. alperes és az engedményes felperes közötti jogviszonyból ered (Ptk. 329. § (3) bekezdés). A tartozást átvállaló I. r. alperes a II. r. alperesnek a felperessel szemben fennálló követelését nem számíthatta be (Ptk. 332. § (2) bekezdés), ugyanakkor érvényesíthette volna azokat a kifogásokat, és beszámíthatta volna azokat az ellenköveteléseket, amelyek az engedményezővel szemben az értesítéskor már fennállt jogalapon keletkeztek. Ebben a körben azonban nem pontosította beszámítási kifogását, csupán arra hivatkozott, hogy a generálkivitelezői szerződés felbontása következtében az engedményezés folytán sem köteles már a felperes felé helytállni. A generálkivitelezői szerződéstől való elállás azonban a szerződést felbonthatta (Ptk. 320. § (1) bekezdés), de az I. r. alperes egyoldalú nyilatkozata a II. r. alperes és a felperes között létrejött engedményezési szerződés megszűnését nem eredményezhette.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az I. r. alperes a felvonók elkészítésében álló részteljesítés Ptk. 305. § szerinti hibáját nem bizonyította. A felvonó 2007. január 31. napján történt közös szemléje után maga is elismerte, hogy azok az engedélyezési és kiviteli tervek szerinti műszaki tartalommal készültek el.

A felek között írásban létrejött megállapodások tartalmának összevetése és együttes értékelése alapján az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy 2005. december 22-én az engedményezésen felül létrejött az I. r. és a II. r. alperes között a felperes hozzájárulásával egy tartozásátvállalás is, melynek

eredményeként a II. r. alperes helyébe új kötelezettként az I. r. alperes lépett. A tartozásátvállalás visszterhes volt, hiszen a tartozást átvállaló I. r. alperes így teljesítette a II. r. alperessel, mint eredeti kötelezettel szemben fennálló tartozását. A visszterhes engedményezés folytán a II. r. alperes, mint engedményező a felperessel szemben az I. r. alperes kötelezettségéért kezesként felel (Ptk. 330. § (1) bekezdés). Így a tartozás megfizetésére csak akkor köteles, ha a felperes igazolja, hogy a követelés az I. r. alperestől behajthatatlan.

A tárolási díj, mint szerződésszegéssel okozott kár (Ptk. 310. §) vonatkozásában a II. r. alperes, mint a felperessel szerelési szerződési jogviszonyban álló megrendelő mellé új kötelezettként lépett be az I. r. alperes azzal, hogy 2006. június 23-án a követelést a felperesnek megfizetni vállalta, méghozzá a II. r. alperessel együttesen olyan módon, hogy a kötelezettség egymás közötti arányát nem határozták meg. Az egységesen vállalt felelősségük a felperessel szemben a Ptk. 337. § (1) bekezdés szerinti egyetemleges kötelezeti felelősség.

A 2005. november 30-án létrejött szerződés 10. pontjában a Ptk. 246. § (1) bekezdése alapján a megrendelő késedelmes fizetése esetére kikötött napi 20.000 forint kötbérre a Ptk. 247. § (2) bekezdése szerint a 301. §-ban foglalt szabályokat kell alkalmazni. A kötbér a felróható késedelem esetére jár, annak megfizetése alól az alperesek a vétkességük hiánya, a teljesítés körében a tőlük elvárható magatartás bizonyítása esetén mentesülhettek volna.

A végzés ellen az alperesek jelentettek be fellebbezést. A II. r. alperes fellebbezését a másodfokú bíróság hivatalból elutasította.

Az I. r. alperes a fellebbezésében kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben változtassa meg, a kötbér és tárolási költség kamatának megfizetésére kötelezést mellőzze. Arra hivatkozott, hogy a liftek szabályszerű átadása nem történt meg. Az I. r. alperes 3.000.000 forint előleget látatlanban kifizetett, de a teljes vételár kifizetése csak az áru minőségének megállapítása és átvétele után jár. Előadta, hogy a 2006. június 23-án tartott egyeztetésen a felperes képviselője vázlatot adott át a II. r. alperes képviselőjének, amelyből kiderült, hogy a szerződésben szereplő leszállított felvonók nem a tervnek megfelelőek. A szerződés és a felvonók műszaki specifikációja nincs összhangban. 2007. január 31-én a felek megtekintették a felvonókat, és az I. r. alperes megállapította, hogy a leszállított felvonó nem azonos a szerződésben meghatározottal. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályt sértett meg azzal, hogy a liftek szabályszerű átadását a fenti bizonyítékok ellenére megtörténtnek tekintette.

Az I. r. alperes arra is hivatkozott, hogy a tárolási költségről számlát nem kapott, így ennek hiányában fizetési kötelezettség nem terhelte.

2007. november 5-én az I. r. alperes a fellebbezését kiegészítette: előadta, hogy a kárenyhítési kötelezettsége keretében vételi ajánlatot tett a felperes felé 2007. május 17-én, majd június 8-án az adásvételben állapodtak meg. A vételárat az I. r.

alperes csak 1.000.000 forint híjával tudta átadni, ezért a felperes csak az egyik liftet adta át 2007. júliusában az alperesnek. Ekkor derült ki, hogy a teljesítés hiányos, a felvonóhoz a felperes nem adta át a telepítési tervet, ami nélkül a liftet szerelni nem lehet. A felvonó a tervszerinti méretektől eltér. Az átvételkor az I. r. alperes nem kapott magyar nyelvű szerelési utasítást. Hivatkozott arra is, hogy a felperesnek 2005. decemberében és 2006. februárjában a felvonókat nem a T. raktárába kellett volna szállítani, hanem a szerződés 5/1. pontja alapján a helyszínre, ahol raktárkonténerben tárolták volna, emiatt nem jár a tárolási költség. A fellebbezés kiegészítésében az I. r. alperes bejelentette, hogy a késedelmes és hibás teljesítés miatt többletköltségei merültek fel.

A másodfokú bíróság felhívására az I. r. alperes bejelentette, hogy a felperes követelésével szemben beszámítási kifogást terjeszt elő, melynek összegét 868.000 forintban, és ennek az esedékességtől számított jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatában jelölte meg. A beszámítási kifogás jogalapja a felperes hibás teljesítése, a korábbi beadványban rögzítettek szerint nem a kiviteli terveknek megfelelő berendezést szállított. Hivatkozott arra is, hogy a teljesítés igazolás időpontjában a liftek nem is voltak Magyarországon, a 2005. december 20-án kiadott tárolási nyilatkozat nem felel meg a valóságnak. A beadványban az I. r. alperes kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy az elsőfokú ítélet megváltoztatását külön bizonyítási indítvány előterjesztése nélkül kéri.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az I. r. alperes a fellebbezési tárgyaláson arra hivatkozott, hogy a 2006. június 23-ai teljesítésigazolást nem az I. r. alperes képviselője írta alá. Ezt a tényállítást a másodfokú bíróság a Pp. 235. § (1) bekezdésére tekintettel figyelmen kívül hagyta, mert erről a tényről az I. r. alperes képviselőjének nyilvánvalóan már az elsőfokú ítélet meghozatala előtt is tudnia kellett.

Az elsőfokú bíróság megállapította tényállást a másodfokú bíróság annyiban pontosítja, hogy a felek a vállalkozási szerződés 10. pontjában a megrendelő késedelmes fizetési esetére kötötték ki a napi 20.000 forintos kötbért. A tényállásból a másodfokú bíróság mellőzi a 2005. december 22-i tartozásátvállalásra vonatkozó ténymegállapítást, és a tényállást kiegészíti azzal, hogy 2006. március 21-én az I. r. alperes a II. r. alperessel együttesen és az átadás-átvétel feltételének kikötése nélkül vállalt kötelezettséget az első és a második részszámla kiegészítésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalát követően 2007. szeptember 27-ei hatállyal a bíróság elrendelte a II. r. alperes felszámolását. A felperes és az I. r. alperes a vállalkozási szerződés megszüntetésében állapodott meg. Ennek keretében a felperes 2007. július 14-én illetve augusztus 30-án átadta az I. r. alperesnek a szerződés szerinti két felvonót, az I. r. alperes pedig 2007. június 20-

án 5.800.000 forintot, július 26-án további 1.000.000 forintot fizetett meg a felperesnek.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése értelmében a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Az ítéletnek a fellebbezéssel nem érintett rendelkezései jogerősek, ezekhez az ítélet felülbírálata során a másodfokú bíróság is kötve van. Ezért a másodfokú bíróság nem érinthette a vállalkozói díj fizetési kötelezettség fennállására, annak a késedelmi kötbért meghaladó összegére és a tárolási költség megfizetésére vonatkozó rendelkezéseket. Kötve volt a másodfokú bíróság ahhoz a rendelkezéshez is, hogy a kötbérfizetési kötelezettség, annak fennállása esetén elsősorban az I. r. alperest terheli, és ezért a II. r. alperes csak behajthatatlanság esetén felel. Szükséges volt azonban a fellebbezéssel érintett ítéleti rendelkezések tekintetében a másodfokú bíróságnak állást foglalni a kötbérfizetési kötelezettség fennállásáról.

Az alperesek fizetési kötelezettségének jogalapját illetően, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogi álláspontját nem osztja. A perben irányadó tényállás szerint a felperessel megrendelőként a II. r. alperes kötött vállalkozási szerződést, aki az I. r. alperessel állt szerződéses jogviszonyban. A 2005. december 22-én, a 2006. március 21-én és június 23-án tett nyilatkozatokat a Ptk. 207. § (1) bekezdésének megfelelően értelmezve arra lehet következtetni, hogy a felek megállapodása nem engedményezés illetve tartozásátvállalás volt, hanem abban állapodtak meg, hogy az I. r. alperes a II. r. alperes és a felperes közötti kötelemben új kötelezettként lép be. A II. r. alperest a felperessel kötött vállalkozási szerződés alapján terhelő tartozást az I. r. alperes adóstársként vállalta megfizetni. A tartozásátvállalás a Ptk. 332. § (1) bekezdése szerint a kötelezettel megkötött megállapodás és tartalma szerint arra irányul, hogy az átvállaló a tartozást a kötelezett helyett fizeti meg. A tartozás elvállalása az eredeti kötelelem jogosultjával kötött megállapodás, amely arra vonatkozik, hogy a régi kötelezett mellé a kötelemben egy harmadik személy belép, és egyetemleges vagy együttes adóstársként a korábbi kötelezett mellé kerül. Ezt az értelmezést egyértelműen alátámasztja a 2006. március 21-i és június 23-i nyilatkozat. E nyilatkozatok az alperesek részéről közösen megtett tartozás-elismerések. A fellebbezéssel érintett ítéleti rendelkezések tekintetében ebből az következik, hogy a kötbérfizetési kötelezettséget illetően az I. r. alperesre is a vállalkozási szerződés rendelkezései az irányadók.

A szerződés szerint a fizetési késedelem esetére napi 20.000 forintos kötbért kötöttek ki, amelyre a Ptk. 247. § (2) bekezdése alapján a késedelmi kamat szabályait kell alkalmazni. Alapítván hivatkozott az I. r. alperes arra, hogy a felperes, mint jogosult volt késedelemben azzal, hogy a felvonókat nem adta át, és ez a késedelem a kötelezett késedelmét kizárja. A vállalkozási szerződés alapján ugyanis a felperes nem volt köteles a leszállított lifteket átadni. A vállalkozási szerződés felvonók gyártására, szállítására, szerelésére és üzembe helyezésére vonatkozott. A felek a szerződésben a liftek helyszínre szállításának időpontját kötötték csak ki, és azok külön átadás-átvételében nem állapodtak meg. A felperes

szolgáltatása tehát oszthatatlan volt, az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes álláspontja téves. Nem változtat ezen az sem, hogy a 2005. december 22-ei megállapodásban a számlák kifizetési feltételeként mennyiségi és minőségi átvételt kötöttek ki, mert a 2006. március 21-ei és június 23-ai tartozás-elismerő nyilatkozatok e feltételeket már nem tartalmazzák. A felperes tehát az eredeti megállapodás szerint a felvonók helyszínre szállítására volt köteles, amit teljesített. A szerződés szerint az átadásra a szerelés elvégzése és a felvonók üzembe helyezése után, 2006. március 15-én került volna sor. Az I. r. alperes nem bizonyította, hogy a felperes ezt megelőzően köteles lett volna a felvonók átadására, holott a Pp. 164. § (1) bekezdésére tekintettel a bizonyítás őt terhelte.

A kötelezettek fizetési késedelme tehát bekövetkezett, és ez jelenleg is fennáll, mert a vállalkozási szerződés jövőre nézve történő megszüntetése (Ptk. 319. § (1)-(2) bekezdése) a megszüntetés előtt esedékessé vált kötelezettséget nem érinti. A szerződés megszűnésekor a felek eltérő megállapodást nem kötöttek, és ebből következően az I. r. alperes kötbérrel is tartozik, és a felperes a teljesített összegeket jogszerűen számolta el.

Átadási kötelezettség hiányában nem állapítható meg a felperes késedelme a Ptk. 277. § (6) bekezdése szerinti kötelezettséggel kapcsolatban sem, a szerződés fennállása alatt. A szerződés megszüntetésével összefüggésben pedig ilyen kifogást az I. r. alperes a másodfokú eljárás során a felperessel szemben nem terjesztett elő, ezért ennek megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a tárolási költség megfizetésével kapcsolatos rendelkezése jogerőre emelkedett, mert az I. r. alperes fellebbezésében ezt az ítéleti rendelkezést nem támadta. A másodfokú bíróság ezért - tekintettel a Pp. 247. § (2) bekezdése szerinti tilalomra - figyelmen kívül hagyta az I. r. alperes másodfokú eljárásban előterjesztett nyilatkozatát, amely a tárolási költség jogalapját vitatta.

A felperesnek a tárolási díjat a munkaterület késedelmes átadása miatt kellett megfizetnie. Ez a költség az alperesek szerződésszegése miatt felmerült kára, amely a Ptk. 360. § (1) bekezdése értelmében a károkozás bekövetkeztekor nyomban esedékessé vált. Az alperesek helyzetére ettől kezdve a Ptk. 360. § (2) bekezdése alapján a szerződés teljesítésében késedelmes kötelezettre irányadó szabályokat kell alkalmazni. Az I. r. alperes a Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján késedelmi kamat megfizetésére köteles tekintet nélkül arra, hogy a tárolási díjról a felperes számlát nem állított ki (GK. 66. sz. állásfoglalás). A vállalkozási szerződés megszüntetésével kapcsolatos elszámolás nem volt a per tárgya.

A másodfokú eljárás során az I. r. alperes beszámítási kifogást terjesztett elő. A Ptk. 247. § (3) bekezdése alapján erre lehetőség volt, mert a vállalkozási szerződés megszüntetésére a felvonók átadás-átvételére az elsőfokú eljárás befejezését követően került sor, ekkor vált esedékessé az I. r. alperes szavatossági igénye. A benyújtott beszámítási kifogás azonban tartalma szerint érdemi tárgyalásra

alkalmatlan, mert az I. r. alperes beadványából - összevetve azt a fellebbezést kiegészítő beadvány tartalmával - sem állapíthatók meg azok a tények, amikre az I. r. alperes a kifogását alapítja. Nem jelölte meg, hogy szavatossági igényt vagy kártérítést, illetve konkrétan milyen szavatossági igényt érvényesít, és nem terjesztette elő bizonyítási indítványait a kifogás megalapozása érdekében. Az I. r. alperes a beszámítási kifogást annak ellenére terjesztette elő hiányos tartalommal, hogy a fellebbezés kiegészítésének hiányosságait észelve a másodfokú bíróság az I. r. alperest kifejezetten felhívta a szükséges kiegészítésekre, és figyelmeztette a mulasztás jogkövetkezményére. Mivel a beszámítási kifogás a hiányosságok miatt érdemi tárgyalásra nem alkalmas, a másodfokú bíróság a Pp. 239. § folytán alkalmazandó 141. § (6) bekezdése értelmében az I. r. alperes további előterjesztésének bevétele nélkül határozott, és a beszámítási kifogásban foglaltakat figyelmen kívül hagyta.

A fenti indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján fellebbezett részében helybenhagyta, és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező I. r. alperest a másodfokú eljárásban felmerült perköltség (a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíj és a le nem rótt illeték) megfizetésére.

P é c s, 2008. január 9.

Dr. Veszely Józsefné s.k. a tanács elnöke, Dr. Zóka Ferenc s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ildikó s.k. bíró